

А тим часом

25 Твої сестри-зорі
Безвічні, по-під небом
Попливуть, засяють...
Щодождімо-ж, моя сестро,
Дружино святая,
Та нескверними устами
30 Помолимось Богу,
Та й рушимо тихесенько
В далеку дорогу.
Над Летою бездонною
Та каламутною
35 Влагослови мене, друже,
Славою святою!

А поки те, да се, да оне,
Ходімо просто—навпростець
До Ескулапа на ралець,
40 Чи не одурить він Харона
І Парку-прялку?...

І тоді,
Поки-б химерів мудрий дід,
Творили-б, лежа, епопею—
Парили-б скривь по-над землею,
45 Та все б гексаметри плели,
Та на горіще-б однесли
Мишам на снідання...

А потім
Співали-б прозу—та по нотах,
А не як-небудь...

Друже мій!
50 О, мій супутнице святій!
Поки огонь не заходонув,
Ходімо лучше до Харона!

Через Лету бездонную
Та каламутною

55

60

65

70

Пере
І сла
Бевв
Або-
І без
Та я
То над с
Або над
Неначе в
В гаю, п
Поставл
Кругом :
Прилине
Тебе, мон
Дніпро, З
Веселі с
Могили-г
І веселі

14—25. II. 1861.
Петербург.